A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2016. július 21.*

„Fellebbezés — Európai uniós védjegy — 207/2009/EK rendelet — 76. cikk, (2) bekezdés — 2868/95/EK rendelet — 50. szabály, (1) bekezdés, harmadik albekezdés — Ábrás védjegy — Korábbi védjegy jogosultjának felszólalása — A korábbi védjegy fennállásának, érvényességének és oltalma terjedelmének bizonyítéka — A késedelmesen előterjesztett bizonyíték fellebbezési tanács általi figyelembevétele — A felszólalás fellebbezési tanács általi elutasítása”

A C-597/14. P. sz. ügyben,

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselik: S. Palmero Cabezas és A. Folliard-Monguiral, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2014. december 22-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

Xavier Grau Ferrer (lakóhelye: Caldes de Montbui [Spanyolország]),

felperes az elsőfokú eljárásban,

Juan Cándido Rubio Ferrer,

Alberto Rubio Ferrer,

(lakóhelyük: Xeraco [Spanyolország]),

beavatkozó felek az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök, J.-C. Bonichot, C. G. Fernlund, S. Rodin (előadó) és E. Regan bírák,

főtanácsnok: M. Szpunar,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. október 21-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

a főtanácsnok indítványának a 2016. január 13-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésével az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) az Európai Unió Törvényszékének 2014. október 24-i Grau Ferrer kontra OHIM – Rubio Ferrer (Bugui va) ítélete (T-543/12, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2014:911) hatályon kívül helyezését kéri, amellyel a Törvényszék hatályon kívül helyezte az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának 2012. október 11-i, egyrészt Xavier Grau Ferrer, másrészt Juan Cándido Rubio Ferrer, valamint Alberto Rubio Ferrer közötti törlési eljárással kapcsolatban hozott határozatát (R 274/2011-4. és R 520/2011-4. sz. egyesített ügyek) (a továbbiakban: vitatott határozat).

Jogi háttér

A 207/2009/EK rendelet

2 A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendeletet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.) kodifikálta.

3 A 207/2009 rendeletnek „[Az európai uniós] védjegy használata” című 15. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„Ha a jogosult a lajstromozástól számított öt éven belül nem kezdte meg [az európai uniós] védjegy tényleges használatát [az Unióban] az árujegyzékben szereplő árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy ha az ilyen használatot öt éven át megszakítás nélkül elmulasztotta, [az európai uniós] védjegyoltalomra alkalmazni kell az e rendeletben meghatározott jogkövetkezményeket, kivéve, ha a jogosult a használat elmaradását kellőképpen igazolja.”

Az első albekezdés alkalmazásában használatnak minősülnek a következők is:

a) [az európai uniós] védjegy olyan alakban történő használata, amely a lajstromozott alaktól csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el;

[...]”

4 E rendelet 41. cikkének a megjelölés európai uniós védjegyként való lajstromozásával szembeni felszólalás előterjesztését szabályozó (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A felszólalást írásban kell benyújtani, és abban meg kell jelölni az annak alapjául szolgáló okokat. [...] A Hivatal által megjelölt határidőn belül a felszólaló állításainak alátámasztására tényeket, bizonyítékokat és érveket terjeszthet elő.”

5 Az említett rendeletnek „A tényállás hivatalbóli vizsgálata” című 76. cikkének (2) bekezdése előírja:

„A Hivatal figyelmen kívül hagyhatja azokat a tényeket vagy bizonyítékokat, amelyeket az érintett felek nem kellő időben terjesztettek elő.”

A végrehajtási rendelet

6 A 2005. június 29-i 1041/2005/EK bizottsági rendelettel (HL 2005. L 172., 4. o.) módosított, a 40/94 rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL 1995. L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.; a továbbiakban: végrehajtási rendelet) „Felszólalás” című 15. szabályának (2) bekezdése értelmében:

„A felszólalás a következőket tartalmazza:

[...]

b) a felszólalás alapját képező korábbi védjegy vagy korábbi jog egyértelmű azonosítása, konkrétan:
   i. amennyiben a felszólalás alapja a [207/2009 rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) és b) pontjának szövegével azonos szöveggel rendelkező 40/94] rendelet 8. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontja szerinti valamely korábbi védjegy, vagy amennyiben a felszólalás alapja a [207/2009 rendelet 8. cikke (3) bekezdésének szövegével azonos szöveggel rendelkező 40/94] rendelet 8. cikkének (3) bekezdése, a korábbi védjegy ügyszáma vagy lajstromszáma, annak jelzése, hogy a korábbi védjegy lajstromozva van-e vagy lajstromozás iránti bejelentés-e, valamint annak a tagállamnak a feltüntetése, ideértve indokolt esetben a Benelux-államokat, amelyben vagy amely esetében a korábbi védjegy oltalom alatt állt, vagy indokolt esetben annak feltüntetése, hogy az európai uniós védjegy;

[...]

e) a korábbi védjegy lajstromozás vagy bejelentés szerinti megjelölése; ha a korábbi védjegy színes, a megjelölés színesben történik;

[...]”

7 A végrehajtási rendeletnek „A felszólalás indoklása” című 19. szabálya előírja:

„1. A Hivatal lehetőséget ad a felszólalónak, hogy benyújtsa a felszólalása alátámasztására szolgáló tényeket, bizonyítékokat és érveket, vagy kiegészítse a 15. szabály (3) bekezdése alapján benyújtott bármely tényt, bizonyítékot vagy érvet az általa megadott határidőn belül, amely legalább 2 hónap attól a naptól kezdve, amelyen a felszólalási eljárást megkezdettnek tekintik a 18. szabály (1) bekezdésével összhangban.

2. Az (1) bekezdésben említett határidőn belül a felszólaló benyújtja a korábbi védjegye vagy joga létezésének, érvényességének és az oltalom terjedelmének bizonyítékát [helyesen: fennállásának, érvényességének és az oltalom terjedelmének bizonyítékát], valamint a felszólalásra való jogosultságát igazoló bizonyítékot. A felszólaló különösen az alábbi bizonyítékokat nyújtja be:

a) ha a felszólalás alapja olyan védjegy, amely nem [európai uniós] védjegy, a benyújtásának vagy lajstromozásának bizonyítéka az alábbiakkal igazolva:

[...]
   ii. ha a védjegyet lajstromba vették, a megfelelő lajstromozási igazolás és adott esetben a legújabb megújítási igazolás másolata, amely feltünteti, hogy a védjegy oltalmának időtartama meghaladja az (1) bekezdésben említett határidőt és annak bármilyen meghosszabbítását, vagy a védjegyet lajstromba vevő igazgatási szerv által kibocsátott egyenértékű dokumentum másolata;

[...]”

8 E rendeletnek „A felszólalás vizsgálata” című 20. szabálya (1) bekezdésében előírja:

„Ha a 19. szabály (1) bekezdésében említett határidő lejártáig a felszólaló nem bizonyítja a korábbi védjegyének vagy jogának meglétét, érvényességét és oltalmi hatályát [helyesen: fennállását, érvényességét és az oltalom terjedelmét], valamint a felszólalásra való jogosultságát, a felszólalást elutasítják mint megalapozatlant.”

9 Az említett rendelet 50. szabálya (1) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében:

„Ha a fellebbezés a felszólalási osztályok egyikének határozata ellen irányul, a fellebbezési tanács a rendeletben és e szabályokban megállapított vagy a felszólalási osztály által a rendelettel és e szabályokkal összhangban megadott határidőn belül benyújtott tényekre és bizonyítékokra korlátozza a fellebbezés vizsgálatát, kivéve ha a fellebbezési tanács úgy véli, hogy a [207/2009 rendelet 76. cikke (2) bekezdésének szövegével azonos szöveggel rendelkező 40/94] rendelet 74. cikkének (2) bekezdése értelmében további vagy kiegészítő tényeket és bizonyítékokat kell figyelembe venni.”

A jogvita előzményei

10 A Törvényszék a jogvita előzményeit a következőképpen foglalta össze:

„1 2008. október 23-án a beavatkozó felek, Juan Cándido Rubio Ferrer és Alberto Rubio Ferrer európai uniós ábrás védjegybejelentést nyújtottak be az [EUIPO-hoz], a [207/2009 rendelettel kodifikált 40/94] rendelet alapján.

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a következő ábrás megjelölés volt: [...]

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 31., 35. és 39. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában tették [...].

[...]

5 2009. augusztus 10-én [...] X. Grau Ferrer felszólalást nyújtott be a 207/2009 rendelet 41. cikke alapján a bejelentett európai uniós ábrás védjegynek a fenti 3. pontban említett áruk és szolgáltatások vonatkozásában történő lajstromozásával szemben.

6 A felszólalás az alábbi korábbi ábrás védjegyeken alapult:

– a 2004. június 8-án bejelentett és 2004. november 22-én lajstromozott 2600724. sz. spanyol ábrás megjelölés, amelyet a 31. osztályba tartozó valamennyi áru tekintetében lajstromoztak:

[...]

– a 2001. február 14-én bejelentett és 2002. június 14-én lajstromozott, alábbi megjelölésből álló, 2087534. sz. európai uniós ábrás védjegy az alábbi osztályokba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében:

– 31. osztály: [...];

– 32. osztály: [...];

– 39. osztály: […];

[...]

8. 2010. december 21-én a felszólalási osztály részben helyt adott a felszólalásnak. A felszólalási osztály egyrészt azt állapította meg, hogy [X. Grau Ferrer] az e célból [...] előírt határidő alatt nem nyújtott be a korábbi spanyol ábrás védjegyet tartalmazó iratot. Ennélfogva a felszólalási osztály elutasította a korábbi spanyol ábrás védjegyre alapított felszólalást azzal az indokkal, hogy e védjegy fennállását és érvényességét az előírt határidő alatt nem támasztották alá megfelelően. Másrészt a felszólalási osztály helyt adott a korábbi európai uniós védjegyre alapított felszólalásnak [...]. A felszólalási osztály ugyanis mindenekelőtt úgy ítélte meg, hogy a korábbi európai uniós védjegy tényleges használatát bizonyították [...].

9 2011. február 10-én [X. Grau Ferrer] fellebbezést nyújtott be (R 520/2011-4), 2011. február 14-én pedig a beavatkozó felek [J. C. Rubio Ferrer és A. Rubio Ferrer] is fellebbezést nyújtottak be (R 274/2011-4) az EUIPO-hoz a felszólalási osztály határozata ellen, a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján.

10 2012. október 11-i határozatával [...] az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsa helyt adott a fellebbezésnek az R 274/2011-4. sz. ügyben, és elutasította a fellebbezést az R 520/2011-4. sz. ügyben. Lényegében egyrészt helyben hagyta a felszólalási osztály azon határozatát, amely szerint a korábbi spanyol ábrás védjegy fennállását nem bizonyították. Másrészt a fellebbezési tanács megállapította, hogy az előterjesztett bizonyítékok nem voltak elegendők annak bizonyítására, hogy a korábbi európai uniós védjegyet a releváns időszakban ténylegesen használták a lajstromozott alakban, vagy a megkülönböztető képességét nem érintő alakban, az árujegyzékben szereplő áruk egyikével kapcsolatban. A fellebbezési tanács tehát a felszólalási osztály 2010. december 21-i határozatát hatályon kívül helyezte, és a felszólalást teljes egészében elutasította."

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

11 A Törvényszék Hivatalához 2012. december 18-án benyújtott keresetével (T-543/12. sz. ügy) X. Grau Ferrer a vitatott határozat hatályon kívül helyezését kérte.

12 Keresete alátámasztására X. Grau Ferrer három jogalapra hivatkozott, amelyek közül az elsőt a 207/2009 rendelet 75. cikkének, 76. cikke (2) bekezdésének és a végrehajtási rendelet 50. szabályának megsértésére, a másodikat az X. Ferrer által 2002. június 14-én lajstromoztatott 2087534. számú korábbi európai uniós ábrás védjegy (a továbbiakban: korábbi védjegy) tényleges használatára, a harmadikat az egyrészt a korábbi védjegy, valamint a korábbi spanyol ábrás védjegy, másrészt a J. C. Rubio Ferrer és A. Rubio Ferrer által bejelentett európai uniós ábrás védjegy közötti összetéveszthetőségre alapította.

13 A Törvényszék helyt adott a hatályon kívül helyezés iránti keresetnek, és a megtámadott ítélet 48. pontjában megállapította, hogy az EUIPO fellebbezési tanácsa elmulasztotta mérlegelési és annak indokolására vonatkozó jogkörének gyakorlását, hogy miért nem vette figyelembe a korábbi spanyol védjegyet, a megtámadott ítélet 86. és 87. pontjában pedig megállapította, hogy a fellebbezési tanács elé terjesztett iratok tartalmaztak egy olyan megjelölést, amely a korábbi védjegytől csak elhanyagolható elemek tekintetében különbözik oly módon, hogy ezen elemek alátámasztják e korábbi védjegy tényleges használatát.

14 A Törvényszék megállapította, hogy a X. Grau Ferrer által hivatkozott többi jogalap hatástalan vagy nem megalapozott.

15 Következésképpen a Törvényszék hatályon kívül helyezte a vitatott határozatot.

A felek kérelmei

16 Fellebbezésében az EUIPO azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és maga határozzon az ügy érdemében, vagy utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé;

– X. Grau Ferrert kötelezze a költségek viselésére.

17 A többi fél nem nyújtott be beadványt a Bírósághoz.

A fellebbezésről

18 Fellebbezése alátámasztására az EUIPO három, a 207/2009 rendelet 76. cikke (2) bekezdésének, a végrehajtási rendelet 50. szabálya (1) bekezdése harmadik albekezdésének és a 207/2009 rendelet 15. cikke (1) bekezdése második albekezdése a) pontjának megsértésére alapított jogalapra hivatkozott.

A második jogalapról

19 Második jogalapjával, amelyet elsőként kell vizsgálni, az EUIPO lényegében arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 45–48. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a fellebbezési tanács a végrehajtási rendelet 50. szabálya (1) bekezdésének harmadik albekezdéséből és a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdéséből eredő mérlegelési jogkörrel rendelkezik „függetlenül attól, hogy a [késedelmesen előterjesztett bizonyíték] kiegészítő jellegű-e, vagy sem”, következésképpen az „új” bizonyítékok tekintetében is.

20 A megtámadott ítélet 45. pontjában a Törvényszék hangsúlyozta, hogy a Bíróságnak a fellebbezési tanács mérlegelési jogkörére és a késedelmesen előterjesztett bizonyítékok figyelembevételének indokaira vonatkozó ítélkezési gyakorlata nem tesz különbséget az új bizonyítékok és a kiegészítő bizonyítási eszközök között, továbbá ugyanezen ítélet 46. pontjában a Törvényszék elutasította azt az érvet, amely szerint a fellebbezési tanács nem megalapozottan vette figyelembe a X. Grau Ferrer által előterjesztett bizonyítékokat, mivel ezek újak voltak.

21 A Törvényszék a megtámadott ítélet 48. pontjában lényegében megállapította, hogy a fellebbezési tanács mérlegelési jogkörrel rendelkezett, és indokolási kötelezettsége állt fenn az „új” és a „kiegészítő” bizonyítékok közötti különbségtétel nélkül való elutasítás tekintetében.

22 Az EUIPO azt állítja, hogy e mérlegelési jogkör és indokolási kötelezettség nem vonatkozik az új bizonyítékokra. Az EUIPO ezen érv alátámasztására a 2013. október 3-i Rintisch kontra OHIM ítélet (C-120/12 P, EU:C:2013:638), a 2013. október 3-i Rintisch kontra OHIM ítélet (C-121/12 P, EU:C:2013:639) és a 2013. október 3-i Rintisch kontra OHIM ítélet (C-122/12 P, EU:C:2013:628) különböző nyelvi változatai közötti eltérésekre hivatkozik. Az EUIPO álláspontja szerint a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) bekezdése és a végrehajtási rendelet 20. szabályának (1) bekezdése alapján a felszólalási osztály előtti teljes körű bizonyítás hiányában a felszólalást érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani. Következésképpen a felszólalás lehetőségét a fellebbezési tanács szintjén nem lehet újra megnyitni.

23 A végrehajtási rendelet 50. szabálya (1) bekezdése harmadik albekezdésének szövegét illetően meg kell jegyezni, hogy e rendelkezés francia nyelvű változata a spanyol, a német és az angol nyelvű változattól egy lényeges elemet illetően eltér. Míg ugyanis az utóbbi változatok azt írják elő, hogy a fellebbezési tanács csak további vagy kiegészítő tényeket vagy bizonyítékokat vehet figyelembe, a francia nyelvű változat ugyanezen tényeket és bizonyítékokat „újnak vagy kiegészítő jellegűnek” minősíti.

24 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az uniós jogi rendelkezéseket egységesen kell értelmezni és alkalmazni az Unió valamennyi nyelvén készült változatok figyelembevételével. Valamely uniós jogi szöveg egyes nyelvi változatai közötti eltérés esetén a szóban forgó rendelkezést azon szabályozás általános rendszerére és céljára tekintettel kell értelmezni, amelynek az a részét képezi (lásd ebben az értelemben többek között: 2012. november 15-i Kurcums Metal ítélet, C-558/11, EU:C:2012:721, 48. pont; 2014. április 9-i GSV-ítélet, C-74/13, EU:C:2014:243, 27. pont).

25 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdése, amely a végrehajtási rendelet 50. szabályának jogi alapját képezi, előírja, hogy az EUIPO figyelmen kívül hagyhatja azokat a tényeket vagy bizonyítékokat, amelyeket az érintett felek nem kellő időben terjesztettek elő.

26 A Bíróság megállapította, hogy ha az érintett védjegy használatát semmilyen módon nem bizonyították az EUIPO által előírt határidőn belül, ez utóbbi hivatalból elutasítja a felszólalást. Ezzel szemben, ha nyújtottak be bizonyítékokat az EUIPO által előírt határidőn belül, kiegészítő bizonyítékok továbbra is előterjeszthetők (lásd ebben az értelemben: 2013. július 18-i New Yorker SHK Jeans kontra OHIM ítélet, C-621/11 P, EU:C:2013:484, 28. és 30. pont).

27 Amint a főtanácsnok indítványa 55. és 57. pontjában megjegyezte, a 207/2009/EK rendelet 76. cikke (2) bekezdésének ugyanezen értelmezését kell elfogadni a védjegy fennállásának, érvényességének és oltalma terjedelmének bizonyítása során, mivel az említett rendelkezés e rendelet rendszerén belül horizontális szerepet ellátó szabályt tartalmaz, amennyiben azt az érintett eljárás jellegétől függetlenül alkalmazni kell. Ennélfogva a végrehajtási rendelet 50. szabálya nem értelmezhető úgy, hogy e szabály a fellebbezési tanács mérlegelési jogkörét új bizonyítékokra is kiterjeszti.

28 Meg kell állapítani, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 45., 46. és 48. pontjában tévesen alkalmazta a jogot annak kimondásával, hogy a fellebbezési tanács nem gyakorolta mérlegelési jogkörét, amellyel annak eldöntése céljából rendelkezett, hogy figyelembe kell-e venni, vagy sem, az új bizonyítékokat.

29 Emlékeztetni kell azonban arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy amennyiben a Törvényszék valamely ítéletének indokolása sérti az uniós jogot, de rendelkező része egyéb jogi indokok miatt megalapozottnak bizonyul, a fellebbezést el kell utasítani (lásd többek között: 1994. december 15-i Finsider kontra Bizottság ítélet, C-320/92 P, EU:C:1994:414, 37. pont; 1999. december 16-i CES kontra E ítélet, C-150/98 P, EU:C:1999:616, 17. pont; 2000. július 13-i Salzgitter kontra Bizottság ítélet, C-210/98 P, EU:C:2000:397, 58. pont).

30 A jelen ügyben ez a helyzet. A Törvényszék ugyanis nemcsak a szóban forgó indokot fogadta el, hanem azt a tényt is figyelembe vette, hogy a fellebbezési tanács a szóban forgó bizonyítékot annak vizsgálata nélkül vetette el, hogy az „kiegészítőnek” tekinthető-e, vagy sem. Márpedig e vizsgálat elvégzése nélkül a fellebbezési tanács – amint azt a Törvényszék megállapította – valóban megsértette a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdését.

31 Ilyen körülmények között, mivel az EUIPO által fellebbezése alátámasztására előterjesztett egyéb jogalapok nem eredményezhetik tehát a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését, a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

32 A Bíróság eljárási szabályzatának 137. cikke alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a költségekről az eljárást befejező ítéletben kell határozni. Mivel az eljárásban részes felek egyike sem nyújtott be beadványt a Bírósághoz, úgy kell határozni, hogy az EUIPO viseli a saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) maga viseli saját költségeit.

Aláírások